

ἀπὸ τὸ γλυνόκο λίγο νερό τὰ πύω.

γλύνης ἐπίθ. Ζάκ. γλύνος Ζάκ.

Πιθάν. ἐκ τοῦ ἀμαρτ. γ λ α ρ ο ὕ ν η ς καθ' ἀπλοπολ.

1) Λαίμαργος, ἀδηφάγος. 2) Ὡς οὖς, τὸ πτηνὸν Ράλλος ὁ φίλυδρος (Rallus aquaticus) τῆς οἰκογ. τῶν Ραλλοῖδων (Rallidae). Συνών. ν ε ρ ο κ ο κ ο τ σ έ λ α, ν ε ρ ο κ ο τ τ α, ν ε ρ ο π ο ὕ λ λ α, ν ε ρ ο π ο υ λ λ ά δ α, ν ε ρ ο π ο ὕ λ λ ι.

γλυντίζω ἐνιαχ. γλυντίζω Πόντ. (Ἰμερ.)

Λεξ. ὀνομασποιημένη.

Ἐρεύγομαι.

γλυνπ Πελοπν. (Γορτυν.) κ.ά. κλυνπ Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.) χλυνπ Ἀθῆν.

Λέξις ὀνομασποιημένη.

Δηλοῖ τὸν κατὰ τὴν ταχεῖαν κατάποσιν παραγόμενον ἦχον ἐνθ' ἄν.: Γλυνπ, ἀμάσητα τὰ ἔχαψτε Γορτυν. Κλυνπ, κλυνπ, οὐλα τὰ ἔχαψε Γαργαλ. || Φρ. Αὐτὸς εἶναι χλυνπ, μιὰ καὶ κάτου (ἐπὶ λαίμαργον) Ἀθῆν.

γλουπάδα ἡ, Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ λ ο υ π ά δ ι κατὰ τύπ. μεγεθ.

Κάρυον νωπὸν εὐκόλως ἀποφλοιούμενον λόγῳ τῆς ὥριμότητός του.

γλουπάδι τό, Πόντ. (Ὁφ.) γλουπάδ' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ο υ π ί ζ ω κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς -ά δ ι.

Φλοιὸς δένδρου ἢ καρποῦ: Τοῦ κολοντῶνθι' τὸ γλουπάδι. Τοῦ δεντροῦ τὸ γλουπάδ'. Ἀσ' σοῦ καστανί' τὰ γλουπάδ' ἐπιοιτθε κρονί (= σωλῆνα). β) Τὸ ἐκ φλοιοῦ δένδρου κάλυμμα τῆς κυψέλης.

γλουπαδίζω ἐνιαχ. γλουπαδίω Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ λ ο υ π ά δ ι.

Ἀφαιρῶ τὸν φλοιόν, τὸ κέλυφος ἢ τὴν ἐπιδερμίδα: Ἐγλουπαδίσταν τὰ χέρῃ μου. Γλουπαδισμένο δέντρο. Συνών. ξεφ λ ο υ δ ί ζ ω.

γλουπαῖος ὁ, Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ. κ.ά.) γλουπιᾶς Ζάκ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὖς. γ λ ο ὕ π ο ς.

Ὁ ἰχθὺς Θύννος ὁ κοινός (Thunnus vulgaris ἢ Thunnus thunnus) τῆς οἰκογ. τῶν Θυννιδῶν (Thunnidae) ἐνθ' ἄν. Συνών. γ ό φ ο ς, κ ό π α ν ο ς, μ α γ ι ά τ ι κ ο, ὄ ρ κ υ ς, ὄ ρ κ ὕ ν ι, τ ό ν ν ο ς.

γλουπάρης ὁ, ἐνιαχ. γλουμπάρης Ἡπ. (Δρόβιαν.) Θηλ. γλουμπάρα.

Ἐκ τοῦ οὖς. γ λ ο ὕ π ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ η ς.

Ὁ τρώγων ἀπλήστως, ὁ λαίμαργος.

γλουπάρω ἐνιαχ. γλουπάρω Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῆς πεποιημένης λ. γ λ ο ὕ π, ὅπου καὶ χ λ ο ὕ π, κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς -ά ρ ω.

Καταπίνω μὲ βουλιμίαν. Συνών. βλ. εἰς γ λ ο υ π ί ζ ω (II).

γλουπέτσι ἐπίθ. Πόντ. (Οἶν.) γλουπέτσ' Πόντ. (Χαλδ.) γλουπέκ' Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ο υ π ί ζ ω καὶ τοῦ οὖς. π ε τ σ ι κατὰ σύμφυρ. Βλ. Α. Παπαδοπ., Λεξ. Ποντ. διαλ. εἰς λ.

Ὁ ἀποφλοιωμένος Πόντ. (Οἶν. Σάντ.) β) Μεταφ., ὁ στερούμενος τριχῶν Πόντ. (Οἶν. Σάντ. Χαλδ.): Γλουπέτσ' κιφάλ' Χαλδ. Ἐκοψεν τὰ μαλλία του ἴσα μὲ τὴν τύπη κ' ἐγέννησε γλουπέτσι (τύπη = ρίζα) Οἶν. Συνών. γ λ ό μ π ο ς 3β.

γλουπέτσος ἐπίθ. ἐνιαχ. γλουπέτσος Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ ο υ π έ τ σ ι.

Ὁ φαλακρός, ὁ οἶονεὶ ἐκλεπισμένος τὴν κεφαλὴν. Συνών. γ λ ό μ π ο ς 3β.

γλουπιᾶ ἡ, Ἡπ. (Ἰωάν. Λάκκα Σούλ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ λ ο ὕ π ο ς.

Ἡ ποσότης τοῦ ὑγροῦ τὴν ὁποίαν ροφεῖ τις ἐκάστοτε: Μιὰ γλουπιᾶ νερό Ἰωάνν. Πιές δυὸ γλουπιές νερό Λάκκα Σούλ.

γλουπιᾶζω Ἡπ. (Ἰωάνν. Λάκκα Σούλ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ λ ο ὕ π ο ς.

Καταπίνω, ροφῶ κατὰ γ λ ο υ π ι έ ς.

γλουπίζω (I) Θράκ. (Ροδόπ.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἀντρεάντ. Ἰμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) γλυνπῖω Πόντ. (Ἰνέπ.) Μεσ. γλουπίομαι Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ.) γλουπίομαι Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) γλουπίομαι Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.) γλουπίομαι Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.) γλουπίομαι Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) γλουπισκοῦμαι Πόντ. (Τραπ.) Παρατ. ἐγλουπίομ'νε Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) Ἀόρ. ἐγλουπίγα Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) ἐγλουπία Πόντ. (Κοτύωρ. Σταυρ.) ἐγλουπίστα Πόντ. Μετοχ. γλουπισμένος Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐ κ λ ω π ί ζ ω = ἀπογυμνῶ, ἐκδέρω.

1) Ἀπογυμνῶ, τίλλω Πόντ. (Ἀμισ. Ἰμερ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. κ.ά.): Φρ. Ἀμὸν γλουπισμένος πεντικὸς (= ὡσάν μαδημένος ποντικὸς, ἐπὶ γυμνοῦ κρανίου ἢ προσώπου) Ἀμισ. 2) Μεταφ. α) Ἀποσπῶ ἐπιτηδεῖως ἢ διὰ τῆς βίας χρήματα ἢ κάτι ἄλλο, ἀποστερῶ ἀπὸ κάποιον κάτι Πόντ. (Ἰμερ. Κερασ. Τραπ. κ.ά.): Γλυνπῖ τὸν θεῖον ἀτ' κ' ἐπῆεν ἐδέθεν Κερασ. β) Ἐκμεταλλεύομαι, ἀδικῶ κάποιον Ποντ. (Ἰμερ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ἐγλουπῖ ἀτον (= τὸν ἀδίκησε) Ἰμερ. Συνών. φρ. τ ό ν ά δ ί κ η σ ε. 3) Ἀφαιρῶ τὸν φλοιόν καρποῦ ἢ δένδρου Θράκ. (Ροδόπ.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἀντρεάντ. Ἰμερ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Γλυνπ'σον τὰ καρτόφα (= καθάρισε τίς πατάτες) Ἀντρεάντ. Γλυνπ'σον τὸ μῆλον καὶ ἀέτσ' φά' το Ὁφ. Ἐγλουπ'σα τ' ἀπίδ' Χαλδ. Ἐγλουπ'σα τὸ ξύλον Τραπ. 4) Ἐκδέρω Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Σταυρ. Χαλδ. κ.ά.): Γλουπίζω τὸ πετσί (= ἀφαιρῶ τὸ δέρμα) Οἶν. Ἐρούξα κ' ἐγλουπ'σα τὸ γόνατο μ' (ἔπεσα καὶ ἐξέγδαρε τὸ γόνατό μου) Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. Γλουπίζω τὸ πρόβατον, τὸ χτήνον Κερασ. Ἐγλουρπίεν ἢ γεά (= ἐγδάρθηκε ἢ πληγὴ μου) Τραπ. Ἐγλουπίεν τὸ μάγ'λο μ' Σταυρ. Ἐγλουπίεν τὸ χέρι μ' ἄς σ' ἀχάντα (= ἀγκάθια) Πόντ. 5) Μεταφ., ἐνδύομαι διὰ ρακῶν, οἶονεὶ ἀποβάλλω, στεροῦμαι τῶν συνήθων ἐνδυμάτων Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) || Φρ. Γλουπισμένος ποντικὸς (ἐπὶ ρακενδύτου) Κερασ. Γλουπισμένος (σκωπτικῶς, ὁ ταλαίπωρος, ὁ πολὺ πτωχὸς) Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

γλουπίζω (II) ἐνιαχ. γλουπίζω Θήρ. (Οἶα κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ λ ο ὕ π ο ς.

Καταβροχθίζω, *χάφτω* *ἐνιαχ.*: *Καλὸς μύλος εἶν' αὐτός, ἀλέθει καὶ κριθάρι, ὅλα τὰ χλουπίζει* Οἶα. *Ἡχλούπισε ὅλα τὰ λουκάνικα* Θήρ. Συνών. *γλουπάρω, κλαπακιάζω, κλαπουτίζω, χάφτω, χλαπακιάζω.*

γλούπισμα τό, Πόντ. (Οἶν.) *γλούπισμαν* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ματζούκ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) — D. Oekonomides, *Lautlehre des Pont.*, 56 *γλούπιγμαν* Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) — D. Oekonomides, *ἐνθ' ἄν. γλούπιμαν* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γλουπίζω* (I).

1) Ἀποφλοιώσεις, *ξεφλούδισμα* *ἐνθ' ἄν.* 2) Ἐκδάρσεις, *ξέγδαρμα* Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) β) Μεταφ., ἀπογύμνωσις τινος δι' ἀπάτης, *συνήθως* εἰς τὸ ἐμπόριον Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.)

γλουπιστής ὁ, Πόντ. (Ἰφ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γλουπίζω* (I).

Ὁ ἀποφλοιὼν, ἐκλεπίζων. β) Μεταφ., ὁ ἐκμεταλλευόμενος χρηματικῶς ἢ ἄλλως πῶς τοὺς ἄλλους: *Βαρέα γλουπιστῆς εἶσαι.*

γλουπιστὸς ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γλουπίζω* (I).

Ἐκλεπισμένος, ἀποφλοιωμένος *ἐνθ' ἄν.*: *Γλουπιστὰ δέντρα* (Κερασ.)

γλουποβύζα ἡ, Ἡπ. (Παλάσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γλουπος* καὶ *βυζί*.

Αἶξ ἢ πρόβατον τοῦ ὁποίου οἱ μαστοὶ ὁμοιάζουν πρὸς *γλουπον*, πρὸς λαίμῳ φιάλης. Συνών. *καλαμοβύζα, ψωλοβύζα.*

γλουπος ὁ, Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Αὐλότοπ. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κοκκιν. Κόνιτς. Λάκκα Σούλ. Παλάσ. Πάργ. Πωγών. Χουλιάρ. κ.ά.) Θεσσ. Κέρκ. (Ἀργυράδ. Ἀφίον. Κάβ. Κασσιόπ. Σιν. Σπαρτερ. κ.ά.) Παξ. — Γ. Βλαχογιάνν., *Μεγάλ. Χρον.*, 73 Χ. Χρηστοβασ., *Διήγ. Θεσσαλ.*, 10 — Λεξ. Βλαστ. 341 *γλουπους* Ἡπ. (Δωδών. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Μακεδ. (Καστορ. Κοζ.) *γλουπος* Ἐρεικ. Μαθράκ. Ὁθων. *γλούπη* ἡ, Στερελλ. (Ἀχυρ.) *γλούπω* ἡ, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *glupak*.

1) Τὸ στόμα τοῦ λαϊμάργου, εἰς σημ. μεγεθ. Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Δωδών. Κουκούλ. Πάργ. Πωγών.) Κέρκ. (Ἀργυράδ. Ἀφίον. Κάβ. Κασσιόπ. Σιν. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. Στερελλ. (Ἀχυρ.): *Πῶς τρῶς ἔτσι; Τί γλουπος εἶν' αὐτός;* Ἀργυράδ. *Τήραξε γλουπο πὺν ἀνοίγει;* *Θὰ φάη κ' ἐμένανε αὐτόθ. Κλεῖσε, μωρέ, κείνο τὸ γλουπο!* αὐτόθ. *Δὲν εἶναι γιὰ τὸ γλουπο σου ἢ λεθρινάρα* (= τὸ μεγάλο λεθρίνι) Ἐρεικ. *Αὐτὸς πέρασε τὸ βιότ' εἰς τὸ γλουπο Πωγών.* Ἀφ' ἔτι *γλούπ' τ'ς κὶ τοῦ κατὰ γι τοῦ π'λλὶ ἢ γ'ρούνα* Ἀχυρ. β) Συνεκδ., ὁ λαίμαργος Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Αὐλότοπ. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κοκκιν. Κουκούλ. Πάργ. κ.ά.) Κέρκ. (Ἀργυράδ. Ἀφίον. Κάβ. Καρουσ. Κασσιόπ. Σιν. Σπαρτερ.): *Γλουπε, ὡς πότε θὰ τρῶς ἀκόμα Κοκκιν. Τέτοιο γλουπο καὶ τέτοια γρουσουζιά σὰ δοῦ Τάτση δὲ ματάειδα* Ἐρεικ. *Ἀξίζει τὸ γόπο νὰ δείξῃ τὸ γλουπο τοῦ καρένας καὶ νὰ τὸ φάη ὅλο τὸ ψάρι αὐτόθ. Τί γλουπος εἶν' αὐτός!* Κασσιόπ. 2) Ὁ οἰσοφάγος Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. Χουλιάρ. κ.ά.): *Νὰ σταθῇ εἰς τοῦ γλουπου* (νοεῖται ἢ τροφή

ἀρὰ) Ζαγόρ. 3) Ὁ στόμαχος Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. Πάργ. Χουλιάρ. κ.ά.) Κέρκ. (Ἀργυράδ. Ἀφίον. Καρουσ. Κασσιόπ. Σιν. Σπαρτερ. κ.ά.) Στερελλ. (Ἀχυρ.): *Οὔλου τοῦ βιότ' τό 'ρρ'ξι εἰς τοῦ γλουπου Χουλιάρ. Δὲν ἔχ' χουρτάσ' ἢ δ'κ'ή σ' ἢ γλούπ' Ἀχυρ. Ἐχ' τρανὴ γλούπ' οὐ Γληγγόρ'ς* (ἤτοι τρώγει πολὺ) αὐτόθ. *Τοῦ ἄφηκε ὁ πατέρας τοῦ ἀτράνταχτη περιουσία κὶ αὐτὸς τὴν ἔρριξε εἰς τὸ γλουπο τοῦ Πάργ. || Παροιμ. Ὁποῖος δὲν κυριεύει τὸ γλουπο τοῦ, δὲν κυριεύει καὶ τὴν κολοτρυνίδα τοῦ* (ἐκ τῶν παραπιπτόντων ἕνεκα τῆς λαίμαργίας των εἰς ἡθικά σφάλματα) Ἐρεικ. 4) Τὸ στόμιον παντὸς ἀγγείου ἢ ἄλλου ἀντικειμένου, ὡς φιάλης, ὑδρίας, ἀσκοῦ, φρέατος, κάννης τυφεκίου, βαρελίου κ.λ.π. Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Αὐλότοπ. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κόνιτς. Κουκούλ. Λάκκα Σούλ. Πάργ.) Μακεδ. (Καστορ.) Κέρκ. (Ἀφίον. Κάβ. Καρουσ. Κασσιόπ. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. — Χ. Χρηστοβ., *ἐνθ' ἄν.*, 10 Γ. Βλαχογιάνν., *ἐνθ' ἄν.*, 73: *Δέσι καλὰ τοῦ γλουπου ἀπ' τοῦ κουζίν' (= ἀσκή) Καστορ. Τὰ σκάγια τὰ ρίχνουν εἰς τοῦ τ'φέξ' ἀπὸ τοῦ γλουπου Ζαγόρ. Χύθ'κὶ τοῦ κρασί, γιατί ἔτριχ' τ' ἀσκή ἀπὸ τοῦ γλουπου αὐτόθ. Δέσι καλὰ τοῦ γλουπου τοῦ τουμαριού Λάκκα Σούλ. Δὲ μ' κἀναν αὐτὰ τὰ παπούτσια, γιατί δὲν ἔχουν μιγάλο γλουπου Κουκούλ. Ἐπεσα χτές μὲ τὸ δουκαλέτο καὶ τοῦ τσάκισα τὸ γλουπο (δουκαλέτο = στενόλαιμος φιάλη). Ὁθων. Στὸ γλουπο τοῦ πηγαδιοῦ μας γένουσαι βραχλούδια (στὰ χεῖλη τοῦ πηγαδιοῦ μας φυτρώνουν πολυτρίχια) αὐτόθ. *Τὸ βάλανε μέσα εἰς τὸ σακκὶ καὶ δέσανε καὶ τὸ γλουπο τοῦ σακκιοῦ* Ἐρεικ. *Ἐδειχνε τὲς πατημασιές μὲ τὸ γλουπο τοῦ ντουφεκιοῦ Χ. Χρηστοβασ., ἐνθ' ἄν.*, 10. *Ἀνοιχτήτε, σύντροφοι! Πιάστε τὸ μάκρος τοῦ μονοπατιοῦ, τῶν τουφεκιῶν οἱ γλουποὶ, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κλαριά στημένοι ἀπάνου εἰς τοὺς ἀρματωμένους Γ. Βλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν.*, 73. || Φρ. *Μ' ἔχ'ς εἰς τὸ γλουπο* (νοεῖται τοῦ τουφεκιοῦ = μὲ καταδιώκει ὡς ἐχθρὸν τοῦ θανάσιμον) Κόνιτς. *Μ' ἔβαλε εἰς τοῦ γλουπου τοῦ ντουφεκιοῦ* (ταυτόσ. μὲ τὴν προηγουμ.) Ἰωάνν. Συνών. φρ. *Μ' ἔχει εἰς τὴν μπουκα τοῦ τουφεκιοῦ τοῦ κανονιοῦ, μ' ἔχει εἰς τὸν πρῶτο λυκό. Γύρ'σι οὐ θιγὸς μὲ τοῦ γλουπου ταπὶκ'πα* (ἐπὶ ραγδαίας βροχῆς) Ἡπ. *Γλουπε τοῦ διαβόλου* (ἐπὶ λαίμαργου ἢ φαγόντος κάτι κρυφίως) Ἡπ. || Αἰνιγμ. *Ἐνα ἀγγεῖο μὲ τὸ γλουπο κάτω γεμίζει, καὶ μὲ τὸ γλουπο πάνω ἀδειάζει* (τὸ φέσι) Ἡπ.*

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γλουπος* καὶ ὡς ἐπών. Κέρκ. καὶ ὡς παρωνύμ. Κέρκ. (Καρουσ.) καὶ ὑπὸ τὸν τύπ. *Γλουπους* ὡς ἐπών. Θεσσ. (Λάρ.)

γλουποσκέπαρνο τό, *ἐνιαχ. γλουμποστσέπαρνο* Πελοπ. (Καρδαμ. Σαηδόν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γλουπος* καὶ *σκεπάρνω*.

Εἰδικὸν γλύφανον τῶν βαρελοποιῶν διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἐσωτερικὴ κοίλανσις τῶν «δογῶν» τῶν βαρελίων.

γλούπωμα τό, Ἡπ. *γλούπωμαν* Πόντ. *γλούπωμα* Ἡπ. (Δερβίτσ. Πωγών.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γλουπώνω*.

Ἡ κατάποσις μετὰ βουλιμίας, λαίμαργως *ἐνθ' ἄν.*: *Μὴ συνηθίζῃς τὸ παιδί εἰς τὸ χλούπωμα* θὰ πνιγῇ Δερβίτσ. *Ἐκαμε ἓνα χλούπωμα τοῦ μπουρεκιοῦ, πὺν ἀπόρησα πὺν τό βαλε Πωγών.*

γλουπώνω Ἡπ. Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Ἀργυρόκ. Ἰωάνν. Χουλιάρ.) Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. *γλουπώνου* Ἡπ. (Ζα-